

Motion till riksdagen 2019/20:3603

av Jimmie Åkesson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2019/20:100 2020 års ekonomiska vårproposition

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut.....	3
1 Extraordinära omständigheter under 2020	3
2 Regeringens åtgärder räcker inte	3
2.1 Omsättningsstöd	4
2.2 Slopad arbetsgivar- och egenavgift	5
2.3 Förstärk systemet med korttidspermittering	5
2.4 Sänk räntan på statliga krediter.....	5
2.5 Vi gör vad som krävs.....	6
3 Politiken måste prioritera	6
4 Krisberedskap i ett robust samhälle.....	7
5 Sjukvård och trygghet i skuggan av coronakrisen.....	8
5.1 Åtgärder under pågående kris	9
5.2 Kompetensförsörjning	9
5.3 En trygg sjukförsäkring under coronakrisen.....	10
5.4 Åtgärder för att skydda riskgrupper.....	10
6 Kommuner och regioner i ekonomisk kris	11
6.1 Stärk det kommunala utjämnningssystemet	12
6.2 Ökade intäkter för regionerna	13
6.3 Indirekta effekter och minskade utgifter.....	14
7 Rättsväsendet.....	16
7.1 Ett av samhällets fundament.....	16
7.2 Beredskapspolis	16

8 Försvar.....	17
8.1 Återupprätta totalförsvaret.....	17
8.2 Två procent av BNP.....	17
9 Arbetsmarknad	18
9.1 Särskilda omständigheter på arbetsmarknaden.....	18
9.2 Statligt finansierad a-kassa	18
9.3 Arbetsförmedlingen i sin nuvarande form avvecklas	18
9.4 Skyddsombud	18
10 Livsmedelsförsörjning och beredskapslager	19
10.1 Alltför låg självförsörjningsgrad.....	19
10.2 Beredskapslager.....	19
10.3 Det svenska lantbrukets konkurrenskraft.....	19
10.4 Personalförsörjning i kristid	20
11 Migration	21
12 Övriga besparingar	21
12.1 Reformerad migrationspolitik.....	22
12.2 Internationellt bistånd	22
12.3 Symbolåtgärder för klimatet	22
12.4 Felaktiga utbetalningar – dags för en folkräkning.....	22
13 Transporter	24
14 Nordiskt samarbete.....	25
14.1 Krisberedskap och forskning	25

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen godkänner förslaget till riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken.

1 Extraordinära omständigheter under 2020

År 2020 har hittills dominerats av en världsomspännande pandemi, corona/covid-19, som med full kraft har slagit mot det svenska samhället. Det gäller såväl direkt smittspridning, insjuknanden, dödsfall, sjukskrivningar, karantän, extraordinär belastning på sjukvården, avskurna förbindelser med utlandet, som indirekta men icke desto mindre dramatiska effekter på ekonomi och arbetsmarknad.

Svensk ekonomi har, liksom övriga världsekonomin, i hög grad påverkats av coronapandemin. Ekonomin är på väg mot negativ tillväxt medan arbetslösheten förväntas stiga kraftigt. De som drabbas i störst utsträckning är grupper med utsatt ställning på arbetsmarknaden. Gapet i arbetslöshet mellan inrikes och utrikes födda, som redan är mycket stort, kommer sannolikt att öka, med tilltagande segregation som följd.

Kraven på statsfinanser i balans har för tillfället lagts åt sidan och det råder konsensus om att långtgående åtgärder krävs för att stödja näringslivet tills smittspridningen är under kontroll.

Självklart kommer alla avvägningar under själva krishanteringen att utvärderas framöver. Det finns frågetecken, i synnerhet kring beslut som fattades och inte fattades under krisens inledande skede. Sverige har också *de facto* fört en relativt liberal politik som har möjliggjort snabbare smittspridning än som varit fallet i våra nordiska grannländer. Vi utgår från att detta kommer att utvärderas grundligt den dag krisen ebbar ut.

Regeringen har under våren 2020 lagt flera ändringsbudgetar och Sverigedemokraterna har ställt sig bakom samtliga åtgärder. Under rådande omständigheter bör själva krisen inte politiseras onödigtvis, samtidigt som oppositionen måste kunna lyfta fram egna förslag i konstruktiv anda och framföra kritik när så är befogat.

2 Regeringens åtgärder räcker inte

Regeringen har utöver vårbudgeten i proposition 2019/20:100 lagt fem extra ändringsbudgetar med en mängd olika åtgärder. Förutom satsningar riktade direkt mot sjukvården och olika åtgärder för att begränsa smittspridningen stöder regeringen på olika sätt näringslivet och dem som blir permitterade eller arbetslösa. Dominerande utgiftsposter (eller minskade intäkter för staten) utgörs av sänkta arbetsgivaravgifter (30,5 miljarder kronor), utgifter för korttidspermitteringar (19,5 miljarder), rabatt för fasta hyreskostnader i utsatta branscher (5,0 miljarder) och slopat sjuklöneansvar för arbetsgivare (6,5 miljarder). Regeringen understöder också region- och kommunsektorn med 20 miljarder. Man kan föra en diskussion kring hur pengarna används i enskilda fall, men väsentligen står Sverigedemokraterna bakom regeringens ansträngningar att minska smittspridningen, hantera belastningen på sjukvårdssystemet och mildra de kortsiktiga och långsiktiga ekonomiska effekterna för näringslivet.

Proposition 2019/20:100 summerar de direkta satsningarna hittills till 106,7 miljarder med en offentligfinansiell effekt à 95,1 miljarder. För att inte fördröja processen i riksdagen har Sverigedemokraterna i finansutskottet ställt sig bakom regeringens satsningar under coronakrisen, men har lagt två särskilda yttranden^{1 2}. Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) anser inte att de aviserade beloppen räcker för att täcka ens prognostiserade minskade skatteintäkter till följd av ökad arbetslöshet.³

2.1 Omsättningsstöd

Sverigedemokraternas förslag: Inför ett omsättningsstöd till företag som drabbats av ett intäktsbortfall på mer än 40 procent, oavsett bransch, under ett kvartal.

Regeringens införda åtgärder för att kompensera de fasta kostnaderna för företag som drabbats av ett stort omsättningsbortfall är behäftade med en rad problem, utöver att vara snålt tilltagna. Den offentligfinansiella effekten för svenskt vidkommande uppgår till bara 0,1 procent mätt som andel av BNP (5 miljarder), medan motsvarande siffra för danskt och norskt vidkommande är 2,8 respektive 1,6 procent. Den svenska satsningen tar enbart sikte på fasta kostnader i form av hyror, medan många företag också har betydande andra fasta kostnader i form av exempelvis avgifter för leasing av fordon och maskiner, eller räntor och amorteringar. Regeringens åtgärd bygger vidare i praktiken på fastighetsvärdens medverkan, där staten står för hälften av ersättningen och fastighetsvärden för den andra hälften. Detta medför betydande osäkerheter för det enskilda företaget. Dessutom är stödet branschspecifikt så att många branscher, inte minst transportbranschen, helt hamnar utanför.

Sverigedemokraterna föreslår i stället enligt dansk modell att företag (oavsett bransch) som drabbats av betydande intäktsnedgångar kompenseras enligt tabell 1. Den uppskattade offentligfinansiella effekten är omkring 100 miljarder kronor, eller motsvarande 2 procent av BNP, givet att det tillfälliga systemet löper under ett kvartal.

Tabell 1 Företag som har förlorat mer än 40 procent av sin omsättning kompenseras av staten

Minskad omsättning	Kompensationsgrad
40–60 %	25 %
60–80 %	50 %
80–100 %	80 %

Konsekvensen av att inte genomföra detta riskerar att bli betydligt högre kostnader längre fram i form av negativ tillväxt, lägre skatteintäkter och högre utgifter, inte minst i form av a-kassa.

¹ Finansutskottets betänkande 2019/20:FiU51.

² Finansutskottets betänkande 2019/20:FiU55.

³ Staffan Isling, vd SKR, den 15 april 2020.

2.2 Slopad arbetsgivar- och egenavgift

Sverigedemokraternas förslag: Slopa arbetsgivar- och egenavgiften helt och hållet under ett kvartal.

Regeringens genomförda sänkning av arbetsgivaravgiften var förvisso välkommen och Sverigedemokraterna ställde sig bakom beslutet under beredningen i finansutskottet. Samtidigt påtalade vi genom ett s.k. särskilt yttrande att denna sänkning (som dessutom knappt kommer de större företagen till godo) inte är tillräcklig. Sveriges företag kommer att ha en större chans att övervintra och överleva om arbetsgivaravgiften samt egenavgiften i stället helt slopas under en period på, inledningsvis, ett kvartal. Brutto-kostnaden för en sådan omfattande åtgärd uppgår till omkring 150 miljarder kronor.

2.3 Förstärk systemet med korttidspermittering

Sverigedemokraternas förslag: Förstärk systemet med korttidspermittering, i enlighet med den norska modellen, under ett kvartal.

Samtidigt som det var angeläget att förstärka och förbättra systemet som möjliggör att företag under en kortare period permitterar sin arbetskraft är det tydligt att det av regeringen förordade systemet är väsentligt mindre generöst än motsvarande system i våra grannländer. Förutom att svenska företag riskerar konkurs försvagas alla svenska aktörer som konkurrerar med företag i grannländerna. Sverigedemokraterna förordar ett system likt det som tillämpas i Norge, med möjlighet till 100 procent permittering med fullt statligt kostnadsansvar.

Vid ett scenario med 200 000 arbetssökande skulle ett sådant system belasta statskassan med ytterligare 14 miljarder kronor, utöver redan beslutade utgifter.

2.4 Sänk räntan på statliga krediter

Sverigedemokraternas förslag: Sänk räntan på statliga krediter till 1,25 procent och låt staten stå för 80 procent av risken i de av Riksbanken avsatta medlen för utlåning till företagen.

Företagens ränta på vissa uppskjutna skatteinbetalningar låg i regeringens ursprungliga förslag på häpnadsväckande 6,6 procent. I teorin hade det rent av kunnat utvecklas till en vinstaffär för staten på företagets bekostnad. Efter påtryckningar från såväl Sverigedemokraterna och den övriga oppositionen samt givetvis representanter för näringslivet sänkte regeringen detta till mer beskedliga 3,14 procent. Även detta är dock en hög nivå och många företag drar sig för att skuldsätta sig eftersom framtiden ter sig så pass oviss. Räntan bör därför sänkas ytterligare, till 1,25 procent.

Vidare bör riskfördelningen i den statliga garantin avseende de medel som Riksbanken avsatt för utlåning justeras. Många banker drar sig för att låna ut eftersom det är näst intill omöjligt att avgöra det enskilda företagets återbetalningsförmåga (om man inte har stora fastighetstillgångar som säkerhet). Det är inte heller ändamålsenligt att låta staten stå för 100 procent av risken eftersom utlåningen då kan bli för aggressiv. En riskfördelning där staten står för 80 procent av risken ter sig i sammanhanget som väl avvägd.

2.5 Vi gör vad som krävs

Sverigedemokraterna är öppna för ytterligare åtgärder under 2020, t.ex. sänkt moms under en period, om det är vad som krävs för att få igång ekonomin efter att restriktionerna för att förhindra smittspridning börjar lätta.

Sverigedemokraterna har under hela sin politiska historia stått upp för skattebetalarkollektivets kortsiktiga och långsiktiga intressen. Vi står bakom budgetbalans och överskottsmål, just för att staten ska ha möjlighet att agera när omständigheterna så kräver. Ränteläget är samtidigt sådant att en ökad skuldsättning på upp till 20 procent av BNP skulle vara hanterbar, förutsatt att Sverige kommer tillbaka till budgetbalans inom ett par år. Det är absolut inte säkert att insatsen behöver bli så hög, men signalen till näringslivet och hela samhället ska vara att staten gör vad som krävs för att hålla ekonomin på fötter.

Det är inte (!) ett problem att vissa företag, som inte drabbas direkt av krisen, drar nytta av sänkta skatter och avgifter. Om dessa företag klarar sig väl genom krisen kommer många av dem att bidra till ekonomins återhämtning genom att göra inköp och investera eller genom att på andra sätt stimulera den svenska ekonomin. Det är också vanskligt att börja dela in företag i hjälpbehövande och icke-hjälbehövande eftersom det är tidsödande, administrativt krävande, ger upphov till gränsdragningsproblematik och medför incitament att lämna oriktiga uppgifter.

Det är för närvarande oklart varför regeringen inte agerar mer offensivt. Det kan bero på att man utifrån sin ideologi inte vill gynna företag och företagare, på att man av rent administrativa skäl inte har hunnit med eller på att man av politiska skäl föredrar ett större antal extra ändringsbudgetar (med förhållandevis små åtgärder) för att vinna medial uppmärksamhet.

För Sverigedemokraternas del spelar detta mindre roll. Vår uppfattning är att regeringen i en mycket snar framtid behöver göra mer och vi kommer att agera därefter i riksdagen.

3 Politiken måste prioritera

Coronakrisen kommer under överskådlig tid att kasta sin skugga över politikens prioriteringar. Den bör åtminstone göra det, eftersom den utgör en smärtsam påminnelse om politikens ansvar och om allvaret i att prioritera fel.

En kris kan anta många former och kräver därför beredskap på många plan och i många delar av samhället. I vissa avseenden är denna beredskap specifik, i andra avseenden mer generell. Sverige ska i grunden vara ett robust samhälle med goda säkerhetsmarginaler gällande sådant som ekonomi, livsmedelsförsörjning, elförsörjning, beredskapslager, rättsväsende och militärt försvar.

Vidare kan det inte nog understrykas hur beroende vi alla är av ett modernt sjukvårdssystem med stabil finansiering. Befolkningen blir äldre och fler sjukdomstillstånd kan behandlas framgångsrikt. Samtidigt måste man alltså tänka proaktivt och på olika sätt förbereda samhället för extraordinära omständigheter. Konsekvenserna av att inte göra det kan bli direkt ödesdigra.

Vad gäller samtliga dessa aspekter är Sverigedemokraterna som parti väl positionerat. Nationell sammanhållning, starkt försvar, starkt rättsväsende, sunda statsfinanser,

pragmatisk energipolitik, hög självförsörjningsgrad av livsmedel och höga ambitioner i vårdsektorn är frågor som Sverigedemokraterna driver sedan tidigare.

Många av de problem som i Sverige blivit alltmer framträdande försvinner inte med anledning av en pandemi, även om vissa frågor under en period kan hamna i medial skugga. I och med att världsekonomin och därmed Sverige är på väg in i en recession så innebär det att problemen med dysfunktionell migrationspolitik, segregation, utanförskap, långtidsarbetslöshet, bidragsberoende och sviktande välfärd i kommuner och regioner kommer att förvärras. Politiken kommer att tvingas hantera detta parallellt med att krisberedskap och robusta samhällsinstitutioner säkras, en situation som manar till mycket noggranna överväganden.

4 Krisberedskap i ett robust samhälle

Sommaren 2018 drabbades Sverige av omfattande skogsbränder; våren 2020 härjar coronapandemin. Det ligger i sakens natur att det är svårt att veta exakt vad som ska hända härnäst och när. Därför behöver samhället förbereda sig för ett brett spektrum av scenarier, inklusive militära angrepp, cyberattacker, terrordåd, nya eventuellt ännu farligare pandemier, finanskriser, miljökatastrofer och extrema väderförhållanden.

Sverige ska självklart ta emot hjälp från andra länder när omständigheterna så kräver – vi kommer ihåg de polska brandmännen 2018 – och även stödja andra länder, i första hand i vårt närområde, när detta behövs. Men som nationalstat ska Sverige fokusera på sina egna behov.

Det är svenska myndigheter som har kompetensen att på ett ändamålsenligt och resurseffektivt sätt styra upp vår egen krisberedskap. Det är statens skyldighet att så långt det är möjligt garantera sina medborgare säkerhet och trygghet. I detta avseende har såväl nuvarande som flera tidigare regeringar brustit. Kristänkandet har lyfts bort från Sverige och lagts på en global nivå och fokus har förskjutits till fjärran länder. Förutom att det är svårt att följa upp effektiviteten i dessa globala ansträngningar så har den svenska krisberedskapen blivit lidande.

Sverigedemokraternas historik på dessa områden är mycket god. Partiet har förordat satsningar på totalförsvar, rättsväsen och sjukvård och har på ideologisk grund ansett att Sverige bör se om sitt eget hus och att svenska skattemedel kommer just Sverige och svenska medborgare till gagn.

Det handlar absolut om resurser, men också om att styra myndigheternas uppdrag. Att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) satsar en del av sin budget på genusforskning⁴ tyder på att man ägnar sig åt andra saker än att förbereda landet för framtida kriser. Man måste också i förekommande fall ifrågasätta i vilken utsträckning svenska myndigheter ska lägga sina resurser på ytterst marginella minskningar av utsläpp av växthusgaser. Kärnverksamheterna måste stå i fokus.

Som en omedelbar åtgärd i samband med coronakrisen bör regeringen underkasta civilförsvaret och MSB en översyn vad gäller verksamheternas inriktning, ambitionsnivå och finansiering. Krisberedskap ska vara just krisberedskap, inte en finansieringsplattform för vänsterliberala projekt.

⁴ Dagens juridik, 2017-06-22.

5 Sjukvård och trygghet i skuggan av coronakrisen

Just nu mobiliserar hela det svenska vårdssystemet får att på bästa sätt tillhandahålla vård till dem som drabbas av covid-19. Tack vare heroiska insatser från hårt pressad personal har den svenska vården, utifrån sina förutsättningar, hanterat denna akuta situation på ett berömligt sätt.

Situationen under våren 2020 kommer att utvärderas i efterhand, men man kan redan nu notera att den svenska beredskapen i väsentliga avseenden har genomsyrats av optimism. Inte minst noteras bristen på adekvat skyddsutrustning för att tillhandahålla personalen fullgott skydd mot smitta.

Jämförelser med nordiska grannländer utfaller inte till Sveriges fördel. Tabell 2 visar en jämförelse av antalet smittade och avlidna i de fem nordiska länderna. I Finland hade man beredskapslager av sjukvårdsutrustning, vilket i Sverige ansågs otidsenligt. I Norge har man på ett bättre sätt än i Sverige lyckats isolera sina äldreboenden. Vi utgår från att man i efterhand analyserar detta med stor ödmjukhet inför vad som hade kunnat göras annorlunda.

Tabell 2 Antal bekräftade fall och avlidna i Sverige, Danmark, Norge, Finland och på Island

Bekräftade fall och avlidna i Norden, 23 april 2020

Land	Bekräftade fall	Avlidna	Avlidna per milj. inv.
Sverige	16 004	1 937	190
Danmark	7 912	384	65
Norge	7 250	169	31
Finland	4 129	149	27
Island	1 785	10	29

Något som inte kan förbigås är att den svenska vården var under press redan före coronakrisen. Sverige hamnade långt ned i internationella jämförelser över antal vårdplatser per invånare och hade enligt siffror från 2017⁵ lägst antal vårdplatser per 1 000 invånare i hela EU, anmärkningsvärt få intensivvårdsplatser och samtidigt oacceptabelt långa vårdköer.

Redan före coronakrisen fanns alltså en alarmerande brist på kapacitet och många kliniker led av en ond spiral av uppsägningar och sjukskrivningar. Under rådande omständigheter ställs operationer in och åtgärder vidtas för att på olika sätt prioritera patienter med covid-19 framför ordinarie sjukvård. Detta kommer att resultera i ännu längre vårdköer.

En kris innebär absolut inte att de strukturella problemen i svensk sjukvård försvinner. Tvärtom ser man nu en ”vårdskuld” byggas upp, i form av operationer som skjuts på framtiden, i ett system som redan var överbelastat. Sverigedemokraternas inställning har varit och förblir att sjukvårdens finansiering och kompetensförsörjning behöver ses över. Med en robust organisation att falla tillbaka på klarar man belastningen under ett ”normalt” år och samhället är därmed bättre rustat för extraordinära påfrestningar.

För ögonblicket måste Sverige agera utifrån rådande läge och tillföra de finansiella resurser som krävs för att vården ska klara av denna exceptionella period. Det innebär att krav på budgetbalans för tillfället måste stå tillbaka och det innebär att staten måste

⁵ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2020:273.

ta ett övergripande ansvar för att stödja regionerna ekonomiskt. Sverigedemokraterna föreslår vidare en permanent förstärkning av regionernas finansiering, se avsnitt 6 om ökade intäkter för regionerna.

Sverigedemokraterna står på stark ideologisk grund när vi slår fast att svenska medborgares behov av sjukvård och grundläggande välfärd är ett offentligt ansvar och måste prioriteras högre i framtiden.

5.1 Åtgärder under pågående kris

Sverigedemokraterna har valt att i väsentliga avseenden stödja regeringen i arbetet med att hantera den akuta krisen. Vi har dock ingen anledning att förtiga att vi redan för flera år sedan⁶ förespråkade åtgärder för begränsning av farlig smitta. Bland annat föreslog vi att antalet vårdplatser som kan ta emot extremt smittsamma patienter skulle utökas. I våra förslag till riksbudget har vi också fördelat mer resurser till vården.

Under den aktuella krisen har vi som oppositionsparti inte rest några hinder för regeringens åtgärder, men vi har drivit på för strängare föreskrifter kring skyddsutrustning i vården⁷ och krav på munskydd i äldreården⁸. Vi föreslår även att högkostnads-skyddet inom tandvården ska utökas så att patienter inte drabbas ekonomiskt på grund av att de inte hinner bli färdigbehandlade⁹.

Vi har även i andra avseenden förespråkats en mer offensiv strategi för att bromsa smittspridningen och har exempelvis kritiserat¹⁰ den förvånansvärt liberala hållningen att tillåta folksamlingar på upp till 500 personer (vilket den 27 mars inskränktes till 50 personer). Vår partiledare har också förespråkats en hårdare hållning mot uteliv och sociala sammankomster. Det innebär på intet sätt att vi är likgiltiga inför näringslivets och övriga samhällets intressen, tvärtom, men innan vi överblickar pandemins förlopp måste vi göra vad som krävs för att undvika en överbelastning av vårdsystemet.

5.2 Kompetensförsörjning

Att vården har tillgång till den kompetens som krävs handlar om resurser och långsiktighet. Regionerna och staten kan på olika sätt överbrygga en finansiell kris, men det är betydligt svårare att snabbt rekrytera personal med både kompetens och erfarenhet. Samhället måste alltså långsiktigt planera för framtida behov, så att Sverige så att säga blir självförsörjande på vårdpersonal. Att högkvalificerad arbetskraft, såsom läkare och specialistsjuksköterskor, migrerar till och från Sverige och kommer att göra det i framtiden är en realitet. Utgångspunkten ska dock vara att Sverige utbildar personal utifrån egna nationella behov.

God kompetensförsörjning handlar inte bara om att locka lämpliga personer till relevanta utbildningar utan också om att befintlig personal ska välja att stanna kvar. Vad gäller exempelvis sjuksköterskor handlar det dessutom att förmå personer som lämnat sitt yrke att återvända.

⁶ Riksdagsmotion 2014/15:2968 och 2015/16:1642.

⁷ Nyheter Idag, den 2 april 2020.

⁸ Aftonbladet, den 8 april 2020.

⁹ Utskottsinitiativ, socialutskottet, 2020-04-22.

¹⁰ Studio Ett, den 11 mars 2020.

Sverigedemokraterna förordar ett statligt finansierat kompetenslyft, med full lön för sjuksköterskor som vill vidareutbilda sig. Alla yrkeskategorier från undersköterska till specialitläkare ska följa en nationell utbildningsplan, vars examen ger en yrkeslegitimation. Detta bidrar till att ge respektive yrke en hög status och minskar därigenom personalomsättningen, samtidigt som patientsäkerheten och vårdkvaliteten säkerställs.

5.3 En trygg sjukförsäkring under coronakrisen

Sverigedemokraterna har länge påtalat att bristen på vårdinsatser och väntan på operation inte ska drabba den enskildes möjligheter till försörjning. Det var därför inte en dag för tidigt när regeringen aviserade att inställda operationer inte ska påverka människors rätt till sjukpenning. Vi anser dock att detta inte bara ska gälla under krisen utan även framgent. Regeringen måste också säkerställa att personer som tidigare fått sin sjukpenning indragen på grund av omprioriteringar till följd av coronakrisen ska få sitt beslut omprövat.

Det är varken rättvist eller rimligt att kräva att svårt sjuka människor ska återgå till arbete trots sjukdom, i synnerhet inte under en pågående pandemi. Sett till den situation vi befinner oss i måste det dessutom vara en större vinst för både svaga och potentiella smittbärare att stanna hemma i stället för att riskera sitt eget eller andras liv. Därmed bör Försäkringskassan ”hellre fria än fälla” när det kommer till beviljandet av sjukpenning. Vi anser därför att regeringen – åtminstone under den pågående krisen – helt och hållet låter slopa överprövningsfunktionen av läkarintyg de första 60 dagarna. Därav anser vi att regeringens aviserade extra resurser till Försäkringskassan inte är tillräckliga.

5.4 Åtgärder för att skydda riskgrupper

Om rätt åtgärder vidtas finns möjlighet att både rädda liv och undvika att sätta ytterligare press på en redan hårt ansatt sjukvård. De som tillhör en riskgrupp och inte kan arbeta hemifrån bör få möjlighet att vara hemma med någon form av ersättning. Ett tillkännagivande har skickats till regeringen från socialutskottet med uppmaning om att återkomma med vilka grupper detta ska omfatta. Man kan exempelvis utöka smittbärrpenningen så att riskgrupper skyddas från smitta.

Sverigedemokraterna vill samtidigt påtala att rätten till ersättning för riskgrupper även bör omfatta dem som tidigare utförsäkrats och fallit utanför systemet. Det är orimligt och inhumant att personer som riskerar att bli svårt sjuka – för vilka covid-19 kan utgöra en ren livsfara – ska stå utan ersättning för att de tidigare har ansetts kunna arbeta.

Vad gäller karensavdraget har regeringen inte full ut genomfört det man har kommunicerat till allmänheten. I praktiken har merparten av anställda inte alls fått slopat karensavdrag. Beloppet som en anställd kan erhålla för karensersättning har schabloniserats till 700 kronor före skatt, vilket innebär att de allra flesta löntagare får betydligt lägre ersättning under karensdagen än vad som motsvarar ordinarie sjuklön. Dessutom behöver den anställda retroaktivt och aktivt själv söka ersättningen från Försäkringskassan.

Att den som har symtom stannar hemma är den kanske viktigaste åtgärden för att minska smittspridningen. Genom att låta den enskilde bära delar av kostnaden för att

åtgärden genomförs ökar man risken att fler kommer att gå till jobbet trots symtom. Det är Sverigedemokraternas ståndpunkt att åtgärder skyndsamt ska vidtas för att slopa karensavdraget fullt ut, så att sjuklön betalas ut redan från första sjukdagen under den tid som krisen råder. Arbetsgivaren ska kompenseras fullt ut för kostnaden¹¹.

Skolbarn och föräldrar som tillhör särskilt sårbara grupper måste också få möjlighet att skyddas från smitta. Vi föreslår därför ett avgränsat undantag i skolplikten för dessa barn så att dessa under en begränsad tid ska få möjlighet att ha undervisning hemma. Föräldrar som behöver vara hemma med dessa barn och som inte redan uppbär ersättning av annat slag ska få möjlighet till tillfällig föräldrapeng likt den man får vid vård av sjukt barn.

6 Kommuner och regioner i ekonomisk kris

De senaste åren har präglats av nationell och internationell högkonjunktur. Det borde i teorin ha inneburit optimala förutsättningar att investera i infrastruktur och åtgärda strukturella problem i samhällsekonomin. Tyvärr hade många kommuner och regioner ett pressat ekonomiskt läge redan före coronakrisen, alltså under högkonjunkturen. Inför 2020 såg sig 61 kommuner tvingade att höja kommunalskatten och enligt Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) gick ett nittiotial av Sveriges 290 kommuner back under 2019. En kartläggning av Sveriges Television¹² visade att åtta av tio kommuner planerade besparingar inom kommunernas stora kärnverksamheter som äldreomsorg och skola, samtidigt som personalen belastas hårdare. En ekonomisk och social kris stod alltså för dörren redan innan coronakrisen var ett faktum.

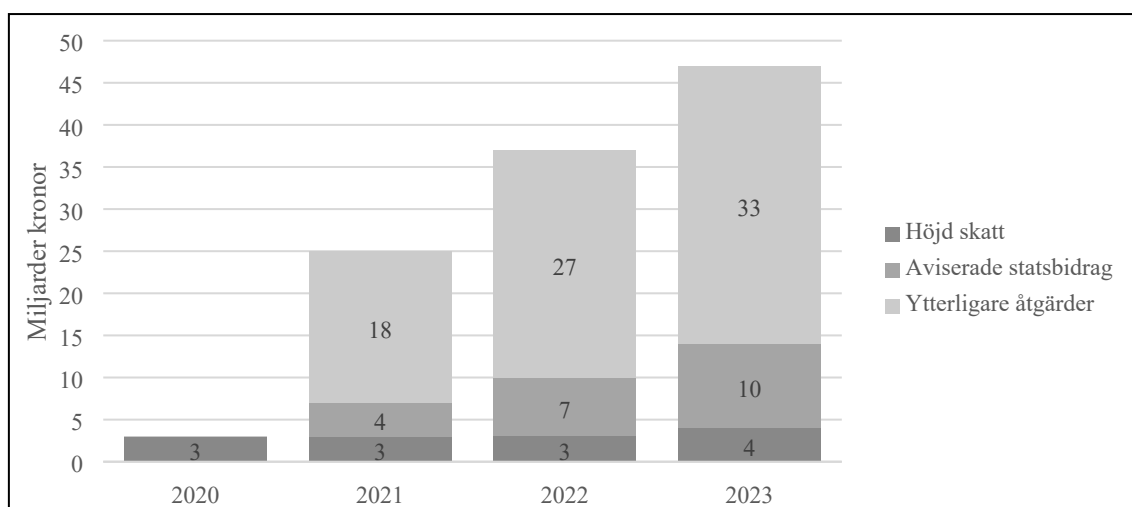
Hur den ekonomiska utvecklingen kommer att te sig efter krisen är för närvarande oklart, men allt tyder på att kommuner och regioner står inför mycket smärtsamma prioriteringar de kommande åren. Figur 1 redovisar siffror från SKR, som redan i oktober 2019 prognosticerade ett underskott på 33 miljarder för 2023¹³.

¹¹ Utskottsinitiativ, socialförsäkringsutskottet, 2020-04-23.

¹² Den 26 januari 2020.

¹³ SKR, Ekonomirapporten, oktober 2019.

Figur 1 SKR visar i oktober 2019 ett prognosticerat ökande gap mellan intäkter och utgifter de kommande åren. Även justerat för högre skatt och ökande statsbidrag ökar underskottet

Det innebär att man redan nu behöver se över kommunernas ekonomiska förutsättningar. Staten har på många områden lastat över ett stort ansvar på kommunerna, vars förutsättningar att uppfylla alla krav från statens sida varierar.

I samband med migrationskrisen 2015 intensifierades statens påtryckningar gentemot kommunerna att ta emot asylsökande migranter, detta i diametral motsättning till Sverigedemokraternas politik. Initialt tog staten ett betydande ekonomiskt ansvar, inte minst genom Migrationsverket, men den aktuella utvecklingen är att kommunerna tar över den ekonomiska bördan, vilket uppenbart innebär en betydande belastning. Att samhället nu har fått en helt annorlunda kris att hantera kommer att förvärra en redan besvärlig situation, vilket kräver initiativ från riksdag och regering. Sverigedemokraterna har en pragmatisk attityd till denna svåra situation. Vi kan utan tvekan ställa frågan ”vad var det vi sa?” men måste samtidigt agera konstruktivt utifrån rådande förutsättningar.

6.1 Stärk det kommunala utjämningsystemet

Sverigedemokraternas förslag: Stärk det kommunala utjämningsystemet med 5, 10 respektive 15 miljarder för 2021, 2022 och 2023.

Det är alltså mycket hög tid att vidta åtgärder för att stabilisera kommuners och regioners ekonomiska situation. Det handlar om att åstadkomma rimliga förutsättningar att upprätthålla god välfärd, fungerande offentliga kärnverksamheter parallellt med ett rimligt skattetryck, utan att ytterligare behöva öka skuldbördan. Därmed förbättras förutsättningarna avsevärt att inför framtiden upprätthålla krisberedskap, som i många avseenden är just ett lokalt ansvar.

Kommun- och regionsektorens behov och kommande intäkter är svåra att förutse, men Sverigedemokraterna föreslår, preliminärt, en förstärkning à 5, 10 och 15 miljarder av det kommunala utjämningsystemet (som även omfattar regionerna) för 2021, 2022 respektive 2023. Dessa summor kan i dessa osäkra tider komma att påverkas av regeringens agerande och andra faktorer.

6.2 Ökade intäkter för regionerna

Sverigedemokraternas förslag: Överför inkomster från den statliga fastighetsskatten på industrifastigheter och elproduktionsenheter (sammanlagt 3,4 miljarder) till regionerna.

Sjukvårdens finansiering faller väsentligen tillbaka på regionerna, vars ekonomi var pressad redan före coronakrisen. Situationen är just nu svår att överblicka, men behoven är avsevärda, samtidigt som höjningar av regionala skatten riskerar att ytterligare förvärra situationen genom att familjer och företag flyttar. Lägg därtill att regionerna kan ha svårt att behålla sin personal, som vänder ryggen åt de hårda arbetsförhållandena. Orsakerna är många och komplexa, men bristen på resurser går inte att negligera.

Regionerna skulle dra nytta av satsningen på det kommunala (och regionala) utjämningsystemet enligt ovan. Därutöver vill Sverigedemokraterna stärka regionernas ekonomi genom att flytta över skatteinkomster från industrifastigheter samt elproduktionsenheter, så att dessa medel kommer regionerna till del i stället för att gå direkt till statskassan, vilket är fallet i dag. För 2020 skulle detta ha inneburit en förstärkning av regionernas ekonomi med 3,4 miljarder kronor¹⁴.

Detta sker utan s.k. öronmärkning och innebär därmed en generell budgetförstärkning för regionerna, vilket skulle förbättra förutsättningarna att tillhandahålla god sjukvård och upprätthålla och utveckla infrastruktur i enlighet med lokala behov.

Förslaget gagnar samtliga regioner. Samtidigt finns en nord-sydlig dimension och en skillnad mellan stad och landsbygd. Södra Sverige och storstadsregionerna får ett tillskott på mellan 150 och 310 kronor per person och år, medan exempelvis Jämtland får 1 350 kronor per person och år. Se tabell 3.

¹⁴ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2019:1346.

Tabell 3 Regionalisering av statlig fastighetsskatt avseende industri- och elproduktionsenheter, utfall totalt samt per capita.

Regionalisering av statlig fastighetsskatt avseende industri- och elproduktionsenheter, totalt samt per capita.

Region	Skatteintäkter totalt, 2020, tkr	Befolkningsstorlek, 2018	Skatteintäkter per capita, tkr
Jämtland	175 764	130 280	1,35
Norrbottn	284 515	250 497	1,14
Västernorrland	208 443	245 453	0,85
Västerbotten	230 191	270 154	0,85
Halland	141 302	329 352	0,43
Jönköping	139 115	360 825	0,39
Uppsala	132 025	376 354	0,35
Dalarna	98 303	287 191	0,34
Gävleborg	95 264	286 547	0,33
Västra Götaland	552 582	1 709 814	0,32
Kalmar	71 046	244 670	0,29
Värmland	79 565	281 482	0,28
Östergötland	129 766	461 583	0,28
Örebro	82 983	302 252	0,27
Kronoberg	47 902	199 886	0,24
Gotland	14 314	59 249	0,24
Skåne	308 887	1 362 164	0,23
Västmanland	62 097	273 929	0,23
Södermanland	66 410	294 695	0,23
Stockholm	447 780	2 344 124	0,19
Blekinge	25 616	159 684	0,16
Summa	3 393 870		

Källa: Riksdagens utredningstjänst, dnr 2019:1346.

Reformen gynnar alltså i synnerhet Norrlands inland, som *de facto* har strukturella nackdelar kopplade till långa avstånd. Regionerna får också ytterligare ett incitament att attrahera långsiktiga investeringar i och med att en större andel av företagens kassaflöde kommer regionerna till del. Förslaget innebär inte någon offentligfinansiell effekt, eftersom det i praktiken är en transferering från staten till regionsektorn. Finansieringen hanteras på statlig nivå, vilket kommer att förtydligas i samband med beredningen av budgetpropositionen för 2021. Se dock avsnittet om besparingar nedan.

6.3 Indirekta effekter och minskade utgifter

Även i andra avseenden skulle kommun- och regionsektorn dra nytta av Sverigedemokraternas politik, väsentligen i enlighet med förslaget till riksbudget som lades fram inför 2020. Höjt tak i a-kassan och höjd garantipension innebär högre skatteintäkter, lägre arbetsgivaravgifter medför lägre utgifter, se tabell 4. Notera dock att detta ingalunda är en komplett förteckning över hur kommuner och regioner påverkas av Sverigedemokraternas politik.

Diskussionen ovan handlar i hög utsträckning om att på olika sätt överföra medel från staten till kommuner och regioner. Detta är helt motiverat, givet att Sverige har relativt goda statsfinansier, medan behoven i kommuner och regioner är betydande.

Det är samtidigt minst lika viktigt att se över utgifterna. Svensk politik har en olycklig tradition som i korthet går ut på att omfattande offentliga åtaganden uppstår genom beslut på riksnivå, som sedan måste hanteras av kommuner och regioner enligt devisen ”någon annan betalar”. Sverige behöver en mycket bred och kritisk diskussion kring vad som är och vad som inte är ett offentligt ansvar och vi gör inte anspråk på att gå till botten med den diskussionen här och nu. Slopade krav på modersmålsundervisning (undantaget de nationella minoritetsspråken) skulle exempelvis innebära en besparing på 1,9 miljarder per år. Att slopa det tredje året på praktiska gymnasier innebär, då reformen slagit igenom (vilket blir fallet först 2024 om reformen genomförs i år) en besparing på 4,4 miljarder per år. Sverigedemokraterna driver båda dessa förslag, se tabell 4. Åtgärderna ovan skulle innebära stora förbättringar för den aggregerade kommun- och regionsektorn.

Den rosa elefanten i rummet är förstås kostnaderna för Sveriges misslyckade migrationspolitik. Den kostar samhället mångmiljardbelopp varje år, vilket i hög grad slår just mot kommuner och regioner. Att genomföra skärpningar i enlighet med Sverigedemokraternas politik skulle inom ett par år innebära tydliga ekonomiska lättnader för kommuner och regioner, väsentligt mer än förslagen ovan, men vi spekulerar inte just nu i hur stor besparingen skulle bli.

Tabell 4 Exempel på åtgärder som antingen ökar kommunernas och/eller regionernas intäkter, eller minskar deras utgifter (miljarder), summering

Ökade intäkter	2021	2022	2023
Regionalisering av fastighetsskatt (se tabell 3)	3,4	3,4	3,4
Höjt tak i a-kassan ¹⁵	0,5	0,6	0,6
Höjd garantipension ¹⁶	1,4	1,5	1,5
Ökade tillskott i utjämningsystemet	5	10	15
Summa ökade intäkter	10,3	15,5	20,5
Minskade utgifter			
Lägre arbetsgivaravgifter ¹⁷	1,7	2,6	3,0
Slopade modersmålsundervisning ¹⁸	1,9	1,9	1,9
2-årigt praktiskt gymnasium ¹⁹	0	0	2,2
Summa minskade utgifter	3,6	4,5	7,1
Förstärkning kommun- och regionsektorn	13,9	20	27,6

¹⁵ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2020:328.

¹⁶ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2019:778.

¹⁷ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2019:768.

¹⁸ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2020:260.

¹⁹ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2019:678.

7 Rättsväsendet

7.1 Ett av samhällets fundament

Under coronakrisen har Polismyndigheten utifrån omständigheterna gjort sitt bästa. Men i likhet med vårdsektorn är myndigheten underfinansierad. Att upprätthålla lag och ordning tillhör statens kärnuppgifter och måste alltid ha hög prioritet. I Sverige har en tilltagande gängbrottslighet skördat allt fler liv, vilket har seglat upp som ett av samhällets allvarligaste problem. Det är uppenbart att denna problematik och dess underliggande orsaker är fortsatt högaktuella. Ett väl fungerande rättsväsen utgör dessutom ett fundament för samhällets krisberedskap i en lång rad situationer.

Bakom varje fullbordad avrättning döljer sig en omfattande verksamhet av hot, misshandel, droghandel och andra aktiviteter som på olika sätt undergräver förtroendet för rättsstaten. Dessa verksamheter fortgår tyvärr medan övriga samhället ägnar coronakrisen sin uppmärksamhet. Dessutom är nu stigande arbetslöshet ett faktum, vilket kan komma att förvärra utanförskapet, fördjupa klyftorna i samhället och undergräva samhällets strävan mot social sammanhållning. Risken för att kriminaliteten förvärras är därmed överhängande.

Dit rättsstaten inte når tar andra, informella strukturer över, som den enskilde måste förhålla sig till i sin vardag, vilket på sina håll alltså är en verklighet i Sverige i dag.

Enligt Brottsförebyggande rådet ökar brott mot enskild person, antalet skottlossningar blir större och andelen kvinnor som utsätts för sexualbrottslighet skjuter i höjden.²⁰ Ett exempel på den ökande brottsligheten är att antalet rån mot barn och unga har stigit markant.²¹ Detta äger rum trots att exempelvis övervakningskameror och digitala verktyg gör det lättare att utreda brott.

Förutom att brottsligheten orsakar mänskligt lidande och otrygghet är samhällskostnaden enorm. Bortsett från rättskedjans kostnader tvingas företag betala tiotals miljarder per år för att hantera rena säkerhetsproblem, kostnader som måste bäras av ägare, försäkringsbolag, kunder och arbetstagare.²²

Den negativa utvecklingen är intimt förknippad med Sveriges misslyckade migrations- och integrationspolitik och bristande gränskontroll – i kombination med att rättsväsendets resurser och befogenheter inte håller jämna steg med behoven. Den långsiktiga lösningen ligger i en kombination av utbildning, socialpolitik, nationell sammanhållning och inte minst en verklighetsförankrad migrationspolitik.

Den kortsiktiga men mycket angelägna lösningen är dock att tillföra rättskedjan erforderliga resurser. Det är en ren prioriteringsfråga som dessutom ligger direkt på staten och statliga myndigheter. I förslaget till riksbudget för 2020 föreslog Sverigedemokraterna 5,7 miljarder extra²³ till utgiftsområde 4 (rättsväsendet).

7.2 Beredskapspolis

Beredskapspolisens syfte var att i tider av kris stödjade Polismyndigheten med uppgifter som annars skulle förbli ogjorda. Dessa beredskapspoliser var tidigare värnpliktiga med

²⁰ Den nationella trygghetsundersökningen, 2019.

²¹ Brå, Kriminalstatistik före 2019.

²² HUI Research, Brottslighetens kostnader för svenska företag, 2018.

²³ Motion till riksdagen 2019/20:2682.

en kortare utbildning vid Polishögskolan. De kunde nyttjas för en rad uppgifter och kunde stödja både Polismyndigheten och samhället i stort, då de kunde möjliggöra att ordinarie poliser omhändertog mer kvalificerade uppgifter i större utsträckning i tider där brottsupplärning och annat annars riskerade att lämnas ogjort.

När beredskapspolisen lades ned 2012 valde Sverigedemokraterna att ta ställning mot detta beslut. Konsekvenserna av att vi inte hörsammades är i dag tydliga. Beredskapspolisen bör i dag återupprättas, som ett led i att rusta samhället inför kommande kriser.

8 Försvar

8.1 Återupprätta totalförsvaret

Våren 2020 har blivit en påminnelse om att det otänkbara är tänkbart. Det oförutsedda kan inträffa. Krisberedskap handlar om att ligga steget före innan en svår situation inträffar. I ett skarpt läge är den svenska försvarsmakten den yttersta garanten för Sveriges oberoende.

Sverigedemokraterna har sedan inträdet i Sveriges riksdag arbetat hårt för att anslagen till Försvarsmakten ska höjas. Detta arbete kröntes nyligen med viss framgång och budgeten för 2020 innebär en substantiell höjning av försvarsanslagen i enlighet med en överenskommelse inom Försvarsberedningen. Vi välkomnar övriga partiers nyvunna intresse för ökade försvarsanslag och förväntar oss att utvecklingen fortsätter.

Målsättningen med Sverigedemokraternas försvarspolitik är att skapa en försvarsmakt som åter kan försvara hela riket mot ett väpnat angrepp från en kvalificerad motståndare. Med adekvat finansiering har Försvarsmakten också en stor potential att stödja andra myndigheter i olika krissituationer.

Sverigedemokraterna arbetar för att öka antalet förband och värnpliktiga och står till fullo bakom Försvarsberedningens rapporter Värnkraft och Motståndskraft, som alltså framgent bör utgöra en vägledning för försvarspolitikerna.

8.2 Två procent av BNP

Försvarsanslagen bör höjas successivt så att nivån år 2030 är uppe i minst 2 procent av bruttonationalprodukten (BNP). För att förhindra att framtida regeringar ska kunna nyttja totalförsvaret som en budgetregulator vill Sverigedemokraterna att det därefter införs en bestämmelse i grundlagen om att anslagen till Försvarsmakten som ett snitt under en femårsperiod inte får understiga 2 procent av BNP.

Med ett anslag på 2 procent kan totalförsvaret ges ett betydligt bredare uppdrag än i dag och ta sig an ett brett spektrum av uppgifter för att vara samhället behjälpligt i olika situationer. Det kan handla om att bekämpa och hantera följderna av skogsbränder (som 2018) eller att understödja vården och hela samhället under en pandemi (som 2020). Nästa samhällskris kan se helt annorlunda ut.

9 Arbetsmarknad

9.1 Särskilda omständigheter på arbetsmarknaden

På arbetsmarknaden råder nu omständigheter som är allt annat än normala. I coronakrisens spår ökar arbetslösheten när hela branscher tvingas till permitteringar och uppsägningar och de indirekta effekterna sprider sig som ringar på vattnet. Under dessa omständigheter är det försvarligt att regeringen agerar ad hoc för att reducera krisens skadeverkningar, men vi påminns samtidigt om det svenska systemets brister.

9.2 Statligt finansierad a-kassa

Bland annat är det uppenbart att alla löntagare behöver ha tillgång till grundläggande trygghet vid sjukdom och arbetslöshet. Sverigedemokraterna har sedan riksdagsinträdet framfört att arbetslöshetsförsäkringen bör ses som en del av det generella trygghets-systemet. För att skapa förutsättningar för detta bör arbetslöshetsförsäkringen bli helt statligt finansierad och rent administrativt övertas av Försäkringskassan.

I dag är arbetslöshetsförsäkringen i hög grad skattefinansierad, och därför är det inte mer än rätt att alla löntagare ges möjlighet att ta del av denna trygghet vid arbetslöshet. Kraven för att få ersättning ska kvarstå i nuvarande form men kravet på medlemskap i en a-kassa ska avvecklas. Det kan också anföras att det är otidsenligt att koppla en så viktig institution som a-kassan till den i stor utsträckning politiserade fackföreningsrörelsen.

9.3 Arbetsförmedlingen i sin nuvarande form avvecklas

Arbetsförmedlingen har som myndighet haft lågt förtroende hos både arbetsgivare och arbetssökande. Myndigheten är både ineffektiv och dyr i drift och vi ser att i stort sett varje försök till reform misslyckas. Lägg därtill att hela arbetsmarknadspolitikens finansierar en stat i staten, ett arbetsmarknadsindustriellt komplex, som gång på gång misslyckas med att förverkliga politikens ambitioner.

På sikt bör därför Arbetsförmedlingen i sin nuvarande form avvecklas, medan matchningen på arbetsmarknaden under kontrollerade former öppnas för privata aktörer. Steg i denna riktning har tagits av januaripartierna men det fortsatta reformarbetet måste fortskrida under sträng kontroll och kontinuerlig utvärdering.

Under rådande omständigheter har januaripartierna pausat reformarbetet, vilket är förstäeligt. Tidigare premisser kullkastas och i det här läget bör tid och resurser gå till att rädda liv och på alla sätt minimera krisens skadeverkningar. Det är dock vår uppfattning att krisen framgent kommer att belysa reformbehovet.

9.4 Skyddsombud

Under en tid då arbetsmiljö och hälsorisker på arbetet är mer aktuella än någonsin finns anledning att rikta uppmärksamheten mot skyddsombuden.

De regionala skyddsombuden utses och anställs av fackförbunden. Finansieringen sker till stor del genom skattemedel som betalas ut via Arbetsmiljöverket. Fackförbundens nära band till Socialdemokraterna har politiserat fackföreningsrörelsen till en

sådan nivå att fackförbunden inte längre i första hand fokuserar på att försvara och framföra medlemmarnas intressen, utan driver istället socialdemokratins frågor i en facklig kontext.

Den som har en annan politisk uppfattning hindras aktivt av facket från att erhålla förtroendeposter trots att de har både kunskap och engagemang, och därtill medarbetarnas förtroende.

Sverigedemokraterna vill se ett annat system för att främja arbetsmiljöarbetet och vill se oberoende arbetsmiljörådgivare, helt fristående från arbetstagarorganisationerna, i stället underställda Arbetsmiljöverket. Tid och resurser skulle härigenom läggas på arbetsmiljöarbetet i stället för på en politisk agenda.

10 Livsmedelsförsörjning och beredskapslager

10.1 Alltför låg självförsörjningsgrad

Trots relativt goda geografiska förutsättningar för ett både miljövänligt och högproduktivt jordbruk har den s.k. självförsörjningsgraden i Sverige sjunkit till omkring 50 procent. Räknat i kronor och ören producerar vi mindre än hälften av de livsmedel vi konsumerar, ett resultat av att politiker i decennier har negligerat lantbrukarnas villkor.

Den senaste tidens utveckling understryker att livsmedel inte kan jämföras med vilken handelsvara som helst. I en krissituation måste Sverige kunna lita till egna resurser och beredskapslager för att under en period leverera de livsmedel som nationen behöver. Så är inte fallet i dag.

10.2 Beredskapslager

Sveriges beredskapslager avvecklades stegvis från 1990-talet och framåt. Lagringen av exempelvis livsmedel, läkemedel, sjukvårdsmateriel samt drivmedel avsåg att göra Sverige mindre sårbart för längre perioder av avspärrning. Vad gäller insatsmedel till jordbruket var lagren dimensionerade för att klara flera års blockad. Besynnerligt nog innebar EU-medlemskapet, då det svenska jordbruket inledde sin tillbakagång, att lagren minskades väsentligt.²⁴ Regeringen och berörda myndigheter bör under alla omständigheter skyndsamt planera för inrättandet av beredskapslager för eventuella krissituationer. Utöver lager av livsmedel (och sjukvårdsmateriel) bör Sverige bygga upp förråd av insatsvaror såsom utsäde, agrokemikalier och drivmedel.

10.3 Det svenska lantbrukets konkurrenskraft

Vidare ska vi med till buds stående medel och åtgärder stimulera till svensk jordbruksproduktion under normala förhållanden, vilket är av stor nytta när en krissituation uppstår. Det handlar ytterst om att det ska vara lönsamt att bedriva kommersiellt jordbruk i Sverige, vilket i sin tur kräver en ändamålsenlig politik. Det handlar inte om att Sverige ska sluta exportera och importera livsmedel, utan om att främja svenska producenters konkurrenskraft på den inre marknaden.

²⁴ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2020:501.

Svenska jordbrukare måste få rimliga och rättvisa konkurrensvillkor. Sedan flera år driver därför Sverigedemokraterna på bl.a. för en beskattning av diesel för jord- och skogsbruksändamål i nivå med Danmarks och en betesersättning för att ekonomiskt kompensera för det svenska beteskravet. Vidare måste svenskt lantbruk fortsätta att ha tillgång till avancerad teknik och insatsmedel, för att fortsätta ligga i framkant i alla de parametrar som samhället värdesätter, oavsett om det handlar om ekologiskt eller konventionellt jordbruk. Ingen vet i dag om genombrotten kommer att ske genom digitalisering, mekanisering, produktutveckling, konceptutveckling eller modern växtförädling, eller genom en kombination av ovanstående. Utveckling och tillgänglighet måste säkerställas inom alla områden. Sverigedemokraterna står bakom stränga miljökrav för svenskt jordbruk, men miljöarbetet blir kontraproduktivt om nettoresultatet blir att svensk produktion läggs ned och importen från utlandet ökar.

Man måste vidare gå från ord till handling i strävan att minska den byråkratiska bördan. Nya rutiner för översyn krävs, liksom färre regler – inte fler.

Vi ser att det finns en bristande likvärdighet hos de olika länsstyrelsernas ärendehantering och tillsyn. Det gäller inte minst stora djurgårdar med tillståndsplikt under miljöbalken. I Sverigedemokraternas skuggbudget för 2020 prioriterades medel för att möjliggöra specialiserade miljöprövningsdelegationer. Om jordbruksärenden hanterades av ett fåtal länsstyrelser, skulle förutsättningarna för likvärdiga bedömningar och djup ämneskompetens förbättras.

Målsättningen är att utveckla svensk livsmedelsproduktion och att upprätthålla den kunskap och den infrastruktur som den är kringgärdad av. Det är när maten är producerad i Sverige som vi har som allra bäst insyn i kvalitet och produktionsförhållanden. Det visar sig även vid internationella jämförelser att svensk jordbruksproduktion är bättre för både djur och miljö och ger upphov till mindre utsläpp av växthusgaser.

Egen livsmedelsproduktion blir av uppenbara skäl helt ovärderligt om handeln med Sverige skulle störas eller i värsta fall avbrytas. Men det handlar också om vår egen landsbygdsutveckling, samt ekonomisk och demografisk balans mellan stad och landsbygd. Det stärker också vår inhemska livsmedelsindustri och upprätthåller det varierade kulturlandskapet, som bidrar till biologisk mångfald på svenskt territorium.

10.4 Personalförsörjning i kristid

Slutligen borde det vara möjligt att i högre grad matcha arbetssökande i Sverige till de arbeten som behöver utföras på svenska jordbruk. För närvarande är det vanligt att bär- och grönsaksodling baserar sin verksamhet på utländsk säsongsarbetskraft. Större mjölkgårdar anlitar också utländsk arbetskraft. Under 2020 uppstår situationen att utländsk personal inte finns att tillgå medan många på den svenska arbetsmarknaden är permitterade eller varslade. Här finns alltså både ett kortsiktigt och ett långsiktigt problem för samhället att ta itu med. I den utredning vi har efterfrågat om möjligt stöd till avbyttjänst för jordbruksnäringens sociala hållbarhet, vill vi även se om en sådan tjänst kan kombineras med personalförsörjning i kristid. En insats från arbetsförmedlingarna kan också behövas för att säkerställa att människor som skulle kunna arbeta i jordbruket inte i stället går hemma med olika former av ekonomiskt stöd.

11 Migration

Sveriges migrationspolitik har missköts under många år, vilket lett till ett allt större utanförskap, större fattigdom och större splittring. Sverigedemokraterna vill ta ett helhetsgrepp i frågan, och agera ansvarsfullt och långsiktigt för svenska folkets bästa. Vi tror på att migrationen skulle kunna vara en kraft av godo, men att den kräver stora förändringar. Frågan kommer inte att bli mindre aktuell av att staten och region- och kommunsektorn kommer att tvingas prioritera mycket hårt i efterdyningarna av coronakrisen.

Vårt främsta förslag till förändring rör asylinvandringen. Denna har varit mycket stor på senare år, och oftast bestått av personer som rest från säkert land till säkert land på jakt efter generösa villkor. Sverigedemokraterna vill därför återgå till principen om första säkra land. Enligt denna ska asylsökande söka asyl i det första säkra land de når, och har därför inte rätt till asyl i andra länder om de fortsätter resan vidare. Vidare anser vi att villkoren för asylsökande måste stramas åt. I stället för att som i dag få bosätta sig fritt, ofta i särskilt utsatta områden, bör asylsökande bo i särskilda transitcenter under tiden deras ansökan bearbetas. Även reglerna för anhöriginvandring bör skärpas och i den mån anhöriginvandring tillåts måste strikta försörjningskrav gälla.

Arbetskraftsinvandringen är en relativt liten andel av invandringen men har vuxit snabbt sedan kraven lättades. En stor del av de som kommer jobbar nu inom lågkvalificerade yrken och under dåliga villkor, trots att den svenska ekonomin är en av världens mest avancerade. Vi anser att endast högkvalificerad arbetskraft ska kunna få arbetstillstånd, och under rimliga svenska villkor, samtidigt som vi vill få bukt med kompetensutvisningarna som dagens system medfört. Företagen som bygger Sverige måste få lättare tillgång till internationell spetskompetens, utan att hindras av onödig byråkrati.

Slutligen föreslår vi att välfärden först och främst ska vara till för medborgare. Utlänningar som vill bo i Sverige ska inte ha rätt till välfärden såsom medborgare, såvida de inte kvalificerat sig därtill genom arbete i exempelvis två år. I stället ska de avkrävas en heltäckande privat sjukförsäkring, vilket är normen i flera andra länder. Vi anser också att uppehållstillstånd i Sverige alltid ska vara tillfälliga, och inte som nu, permanenta.

12 Övriga besparingar

Sverige har sedan 1990-talet sunda finanspolitiska traditioner att falla tillbaka på, bl.a. ett ramverk för statsbudgeten som ska stärka trovärdigheten och långsiktigheten i den svenska budgetprocessen. Sedan 2019 innebär det s.k. överskottsmålet att den offentliga sektorns finansiella sparande, dvs. inkomster minus utgifter, i genomsnitt ska uppgå till en tredjedels procent av BNP över en konjunkturcykel.

Coronakrisen kommer tillfälligtvis att kullkasta dylika målsättningar. Under 2020 kommer både statskassan och den aggregerade offentliga sektorn att gå med kraftigt underskott, vilket får anses vara helt försvarligt mot bakgrund av de exceptionella förhållandena. Man sparar för att ha handlingsfrihet under en krissituation.

Sverigedemokraternas politiska linje är att agera kraftfullt under den pågående krisen, men samtidigt behöver Sverige en tydlig plan för att komma tillbaka till budgetbalans och överskott under en konjunkturcykel. Skattetrycket bör på sikt sänkas och staten behöver i större utsträckning stödja kommuner och regioner, samtidigt som

välfärdens kärna och offentliga kärnverksamheter värnas. Sammantaget innebär detta att staten under de kommande åren kommer att behöva minska sina utgifter på ett antal områden.

Enligt vad som framgick av förslaget till riksbudget för 2020 vill Sverigedemokraterna spara på migrationspolitik, internationellt bistånd och klimatpolitik. Det finns för närvarande ingen anledning att ompröva dessa ställningstaganden.

12.1 Reformerad migrationspolitik

Exakt hur mycket pengar en skärpning av migrationspolitiken (se föregående avsnitt) skulle generera är osäkert, men på sikt innebär det betydande besparingar. Behovet av att genomföra Sverigedemokraternas politik på detta område kvarstår.

12.2 Internationellt bistånd

Internationellt bistånd förutses kosta statskassan 46 miljarder under 2020, och hela utgiftsområdet karakteriseras av brist på uppföljning och iögonfallande exempel på improduktivt slöseri. Sverigedemokraterna föreslog inför 2020 att biståndsramen skulle sänkas från 1,0 till 0,7 procent av bruttonationalinkomsten och öppnar nu upp för en ytterligare sänkning till 0,5 procent, vilket relativt regeringens politik skulle spara över 20 miljarder per år.

När en pågående kris på ett så uppenbart sätt drabbar svenska medborgares liv och hälsa och hotar att slå ut stora delar av näringslivet kan inte så enorma belopp skänkas bort till andra länder utan krav på motprestation. Att biståndsverksamheten dessutom gett upphov till ren korruption undergräver inte vår slutsats.²⁵

12.3 Symbolåtgärder för klimatet

Även klimatpolitiken kan och bör ifrågasättas. Det handlar inte om att motsätta sig ambitionen att minska utsläppen av växthusgaser, detta når Sverige genom långsiktiga satsningar på teknik och utveckling. Det Sverigedemokraterna motsätter sig är symbolåtgärder med ringa eller ingen effekt på utsläppen. Därför bör det som i regeringens höstbudget kallas ”klimatåtgärder” och ”bonus–malus” (som har fått kritik av Riksrevisionen^{26 27} och Konjunkturinstitutet²⁸) läggas ned, vilket skulle frigöra flera miljarder per år.

12.4 Felaktiga utbetalningar – dags för en folkräkning

Hela det svenska välfärdssystemet vilar på premissen att myndigheterna vet vem som är vem, att exempelvis folkbokföringsregistret väsentligen återspeglar verkligheten och att människor som omfattas av systemen uppger korrekta uppgifter. Det är ett system som bygger på ömsesidig tillit i samhället. Det innebär att den som har rätt till samhällets

²⁵ Ett uppenbart exempel med koppling till African Enterprise Challenge Fund (som fått hundratals miljoner av Sida) avslöjades i september 2019.

²⁶ Riksrevisionens granskningsrapport, februari 2020.

²⁷ Miljö- och jordbruksutskottets bet. 2019/20: MJU4.

²⁸ Konjunkturinstitutet, ”Kommentar till budgetpropositionen för 2018”.

stöd får det, att bidrag inte betalas ut till dem som inte har rätt till detta och att alla former av bedrägerier aktivt motverkas. Tillit och kontroll är inte varandras motsatser, tvärtom är ett visst mått av kontroll en förutsättning för att tilliten i samhället ska upprätthållas.

Sverigedemokraterna står upp för och försvarar välfärdsstaten. Samhället måste tillföra de resurser som krävs för att medborgare ska tillförsäkras grundtrygghet, vilket också budgeteras i partiets förslag till riksbudget. Att i högre grad förhindra felaktiga utbetalningar framstår dock som ett akut behov. Indikatorer på att kontrollerna av välfärdssystemet behöver skärpas saknas verkligen inte. År 2017 rapporterade Skatteverket att 30–50 procent av nyanlända migranter hade uppgett mer än en identitet.²⁹ Detta gör man sannolikt för att på något sätt manipulera systemet. Enligt Delegationen för korrekta utbetalningar betalas 18 miljarder kronor per år ut felaktigt³⁰, och det finns skäl att misstänka ännu större felaktigheter.

Det förekommer att den som uppbar bidrag felaktigt anger Sverige som sin adress, medan man bor utomlands utan myndigheternas vetskap. Omfattningen av detta problem är inte känd; kontrollen är alltför dålig. Det har också kommit till allmänhetens kännedom att över hundra personer kan ha samma adress,³¹ vilket indikerar att man av olika anledningar vilseleder myndigheterna.

Under ytan döljer sig ett omfattande missbruk av transfereringssystemen och andra former av bidrag. Den bristande kontrollen underlättar också för ljusskygga verksamheter i allmänhet, vilket indirekt kan bana väg för grövre brottslighet. Precis före coronakrisen pågick en debatt om systemet med samordningsnummer, som har uppenbara brister. Luckor i systemet utnyttjas av kriminella nätverk, vilket bl.a. utmynnar i missbruk av transfereringssystemen.

Det är inte i samklang med det allmänna rättsmedvetandet att storskaliga bedrägerier ska kunna fortgå. Därför föreslår Sverigedemokraterna följande konkreta åtgärder:

1. Nuvarande samordningsnummer avskaffas, ett nytt system tas fram som ger myndigheterna kontroll över vilka som vistas i Sverige. Samordningsnummer ska utfärdas temporärt så att de automatiskt förfaller efter en tid.
2. Identitetskontroller vid Sveriges gränser skärps, även vid Öresundsbron och vid färjetrafik från andra EU-länder. Alla som passerar Sveriges gräns ska kunna uppvisa id-handlingar och kunna bli föremål för biometrisk kontroll.
3. Systemen ses över så att möjligheten att leva med mer än en identitet i Sverige elimineras.
4. Myndigheterna kontrollerar aktivt (stickprov) att bidragstagare folkbokförda i Sverige också bor i landet på riktigt, om detta har betydelse för utbetalningarna.
5. Den som inte har rätt att vistas i Sverige utvisas. Om utvisning inte kan genomföras inskränks rörelsefriheten för den det gäller. Det kan exempelvis innebära att man frekvent och med jämna mellanrum anmäler sin närvaro.
6. Förbättra offentliga institutioners möjligheter att samköra sina register för att förhindra felaktiga utbetalningar.
7. Den obligatoriska registreringen av EU-medborgare som önskar vistas i Sverige längre än tre månader ska återinföras, efter att ha avskaffats år 2014.

²⁹ Skatteverket, april 2019.

³⁰ Delegationen för korrekta utbetalningar, december 2019.

³¹ Sveriges Television, den 7 december 2019.

Sammantaget genomförs över tid en ”folkräkning”. I korthet innebär det att myndigheterna ges i uppdrag och ges befogenheter att ta reda på vilka som uppehåller sig i landet och av vilken orsak. Det är ett relativt omfattande projekt som inte kan uppnå total kontroll. Det Sverigedemokraterna föreslår är en betydande ambitionshöjning, vilket av allt att döma skulle bana väg för betydande besparingar.

I höstbudgeten inför 2021 kommer ett detaljerat förslag för hur statsfinanserna ska stärkas att läggas fram.

13 Transporter

För att ett samhälle ska kunna fungera måste transporter fungera effektivt till en rimlig kostnad. Det kan inte nog betonas att detta gäller alla transportslag. Den nuvarande regeringen betraktar i synnerhet privatbilister, men även flygresenärer, som en aldrig sinande källa till nya skatteintäkter. De sjunkande oljepriserna har redan medfört lägre bensin- och dieselpriiser, vilket är en ljusglimt för svenska bilister. Lägre oljepriser har tidigare använts som en förevändning att höja skatten på drivmedel, medan högre oljepriser inte på motsvarande sätt brukar bana väg för lägre skatter.

Sverigedemokraterna uppmärksammar det orimliga i att persontransporter beskattas i flera led. För redan skattade pengar (avgift och skatt på inkomst) betalar bilister skatt på drivmedel, moms på skatt på drivmedel och i förekommande fall också trängselskatt. Samtidigt pågår en diskussion om att kraftigt försämra det s.k. reseavdraget för den som pendlar längre sträckor till sitt arbete.

Givet de låga oljepriserna låter vi diskussionen om sänkt skatt på drivmedel anstå tills vidare, men vi avvisar på förhand kommande förslag om höjd skatt. Vi motsätter oss även den s.k. indexhöjningen och förordar i stället fryst skatt på drivmedel inför 2021. Reseavdraget ska inte försämrats.

Coronakrisen har utlöst en diskussion om trängselskatten. Den som vill skydda sig mot smitta och transportera sig medelst egen bil till Stockholms respektive Göteborgs innerstad ska inte behöva betala trängselskatt. Sverigedemokraternas linje, att trängselskatten ska avskaffas permanent, slogs fast vid landsdagarna 2019.

De särskilda omständigheterna under våren 2020 innebar dessutom ett utmärkt tillfälle att utföra underhåll av Sveriges järnvägar. Just den höga belastningen av järnvägsnätet utgör normalt ett betydande hinder för underhållsarbete, därför hade man kunnat utnyttja denna period med mindre intensiv trafik. Även om detta möjlighetens fönster nu håller på att stängas så bör regeringen skyndsamt se över hur återstoden av tiden med låg trafik kan utnyttjas.

Icke-statliga regionala flygplaster tar ett stort ansvar för ambulansflyg, brandspänningsflyg och andra samhällsviktiga transporter. Till följd av krisen riskerar ett stort antal flygplatser att tvingas stänga ned sin verksamhet och permittera personal. Sverigedemokraterna vill tillskjuta nödvändiga medel för att säkerställa fortsatt drift av regionala flygplatser.

14 Nordiskt samarbete

Coronakrisen aktualiserar ett antal områden som i hög grad lämpar sig för mellanstatligt samarbete mellan Norge, Sverige, Finland, Danmark och Island. Samarbete mellan de nordiska länderna kan organiseras mellan jämbördiga parter med många gemensamma värderingar, som språkligt och kulturellt förstår varandra relativt väl. Samtliga nordiska länder uppvisar dessutom en hög grad av transparens och social tillit, vilket i klartext innebär låg risk för korruption och slöseri. Att delta i samarbetsprojekt med de nordiska länderna är något helt annat än att skicka miljardbelopp till EU-administrationen, där vi har mycket vaga uppfattningar om hur pengarna sedan används.

14.1 Krisberedskap och forskning

Den nordiska krisberedskapsstrategin som Nordiska rådet beslutade om hösten 2019 är ett stort steg i rätt riktning för det nordiska samarbetet. Sverigedemokraterna anser att en inventering av våra gemensamma resurser ska göras, med målet att samordna vår krisberedskap i så hög utsträckning som möjligt utan att den nationella beredskapen i respektive nordiskt land påverkas negativt. Exempelvis föreligger ett behov av en gemensam brandflygsflotta, något vi bevittnade i samband med skogsbränderna 2018.

Att organisera beredskapslager har ofta en geografisk dimension. I vissa fall är det praktiskt att decentralisera lagren till exempelvis kommunal eller regional nivå, men för specialiserad utrustning och resurskrävande lager kan det finnas anledning att samarbeta med grannländerna.

De nordiska länderna är, utifrån sina respektive förutsättningar, industrialiserade kunskapsnationer som prioriterar forskning och utveckling högt. Det finns i de nordiska länderna en samsyn gällande behovet av både grundforskning och projekt av spetskaraktär, samt goda möjligheter att dra nytta av varandras kompetenser och resurser. Sverigedemokraterna ser alltså positivt på att främja och stödja forskning inom Norden genom exempelvis en institution som Nordforsk. Ökad samverkan mellan lärosäten i Norden bör alltså prioriteras i syfte att bevara och utveckla de gemensamma plattformarna.

Jimmie Åkesson (SD)

Oscar Sjöstedt (SD)

Julia Kronlid (SD)

Richard Jomshof (SD)

Martin Kinnunen (SD)

Bo Broman (SD)

Henrik Vinge (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Mattias Karlsson i Norrhult (SD)

Carina Ståhl Herrstedt (SD)

Aron Emilsson (SD)